

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

بررسی

شماره ۳۷۳/۷۹۷۶

تاریخ ۱۳۸۵/۱/۲۸

پیت

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان	
شماره ثبت:	۰۷۷۸۵/۱۱/۷۷
تاریخ ثبت:	سبیع
وقت:	عصر
اقلام کننده:	۱۴۰۹/۱/۸۵

شورای محترم نگهبان

لایحه موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فدرال دمکراتیک آریوبی که از سوی دولت به شماره ۳۲۶۳۲/۴۰۶۴ مورخ ۱۳۸۴/۱/۲۹ به مجلس شورای اسلامی تقدیم و در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۵/۱/۲۰ مجلس عیناً به تصویب رسید، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

حکیم

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

برتالی

شماره ۳۷۳/۷۹۷۵

تاریخ ۱۳۸۵/۰۷/۲۸

پیت

لایحه موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فدرال دمکراتیک آریوبی

ماده واحده - موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فدرال دمکراتیک آریوبی مشتمل بر یک مقدمه و چهارده ماده به شرح پوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره - ارجاع اختلافات موضوع موارد (۱۲) و (۱۳) این موافقنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فدرال دمکراتیک آریوبی

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فدرال دمکراتیک آریوبی که از این پس «طرفهای متعاهد» نامیده می‌شوند؛

با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت،
با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ
شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران یک طرف متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر،
و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران یک طرف متعاهد در قلمرو
طرف متعاهد دیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

بیانی

شماره ۳۷۷۷/۷۹۷۶

تاریخ ۱۳۸۵/۱۱/۲۸

پیوست

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقنامه:

۱ - اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاهد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاهد اخیرالذکر به کارگرفته شود:

الف - اموال متفق و غیرمتفق و حقوق مربوط به آنها از قبیل حق رهن، حق حبس، حق انتفاع و وثیقه.

ب - سهام، سهم الشرکه، اوراق قرضه و هر نوع مشارکت در شرکتها.

ج - حق مالکیت نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی باشد.

د - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه‌های بهره‌وری، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علایم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ه - حقوق اعطایه شده توسط قانون یا قرارداد شامل حق اكتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۲ - اصطلاح سرمایه‌گذاران به هر کدام از موارد زیر اطلاق می‌گردد:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاهد اتباع آن طرف متعاهد به شمار آیند، یا

ب - اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاهد که به موجب قوانین همان طرف متعاهد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای آنها در قلمرو همان طرف متعاهد مزبور قرار داشته باشد.

۳ - اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به‌طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود تسهیلات مالی، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز.

۴ - اصطلاح «قلمرو»:

الف - درمورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران قرار دارد و شامل مناطق دریایی مربوط آن نیز می‌شود.

ب - درمورد جمهوری فدرال دمکراتیک اتیوبی به معنی قلمرویی است که جمهوری فدرال دمکراتیک اتیوبی در آن اعمال حقوق حاکمیت می‌نماید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

بیانی

شماره ۳۷۳/۷۹۷۶

تاریخ ۱۳۸۵/۰۱/۲۸

پیش

۵ - اصطلاح «ارزهای قابل تبدیل» به معنی ارزهایی است که به طور گستردۀ در معاملات بین‌المللی جهت پرداخت مورد استفاده قرار می‌گیرند و به طور گستردۀ در بازارهای عمده ارزی بین‌المللی مبادله می‌شوند.

ماده ۲ - تشویق سرمایه‌گذاری

۱ - هر یک از طرفهای متعاهد سرمایه‌گذاران خود را به سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاهد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲ - هر یک از طرفهای متعاهد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه‌گذاری

۱ - هر یک از طرفهای متعاهد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲ - هر یک از طرفهای متعاهد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

ماده ۴ - حمایت و رفتار با سرمایه‌گذاری

۱ - سرمایه‌گذاریهای انجام شده توسط سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر از امنیت و حمایت کامل و دائم و رفتار منصفانه و عادلانه طرف اخیرالذکر برخوردار خواهند شد. چنین سرمایه‌گذاریهای از رفتاری برخوردار خواهند شد که از رفتار اعمال شده توسط طرف اخیرالذکر نسبت به سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران کشورهای کامله‌الوداد (هرکدام که برای سرمایه‌گذار مساعدتر باشد) نامساعدتر نباشد.

۲ - هر طرف متعاهد در قلمرو خود نسبت به سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر درخصوص مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره‌مندی یا فروش سرمایه‌گذاری‌هایشان رفتاری را اعمال خواهد نمود که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث (هرکدام که برای

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

برتکالی

شماره ۳۷۷۲/۷۹۷۶

تاریخ ۱۳۸۵/۰۱/۲۸

پیش

سرمایه‌گذاران مساعدتر باشد) نامساعدتر نباشد.

۳ - هیچ یک از طرفهای متعاهد نباید به وسیله اقدامات دلخواه یا تبعیض آمیز به مدیریت، نگهداری،

استفاده، بهره‌مندی، مالکیت یا فروش چنین سرمایه‌گذاریهایی آسیب وارد نماید.

۴ - اگر یک طرف متعاهد به موجب یک موافقتنامه راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه

گمرکی، بازار مشترک یا یک موافقتنامه راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، مزایای خاصی را به

سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث اعطاء کند، ملزم به اعطای مزایای مزبور به سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر
نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاهد و

یک سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - اعمال سایر مقررات

اگر مفاد قوانین یا مقررات هر یک از طرفهای متعاهد یا تعهدات آن به موجب موافقتنامه‌های

بین‌المللی شامل مقرراتی عام یا خاص باشد که سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر را

مستحق برخورداری از رفتاری مساعدتر از آنچه در این موافقتنامه پیش‌بینی شده نماید، این مقررات تاحدی

که برای سرمایه‌گذار مساعدتر باشد براین موافقتنامه حاکم خواهد بود.

ماده ۷ - مصادره و جبران خسارت

۱ - سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاهد توسط طرف متعاهد دیگر ملی و

سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آن‌که اقدامات مزبور برای

اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روشن غیرتبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع و مؤثر غرامت

انجام پذیرد.

۲ - میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، مصادره

یا سلب مالکیت یا آگاهی عمومی از آن باشد و شامل هزینه‌های مالی تا تاریخ پرداخت غرامت نیز می‌شود.

سبک ای

شماره ۳۷۳/۷۹۷۶
تاریخ ۱۳۸۵/۱/۲۸
پیوست

ماده ۸ - جبران خسارت برای زیانها

۱ - سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاهد که سرمایه‌گذاری‌های آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاهد دیگر دچار خسارت شود، درخصوص اعاده مال، پرداخت غرامت یا جبران خسارت توسط طرف متعاهد دیگر از رفتاری برخوردار خواهد شد که از رفتار اعمال شده توسط آن طرف متعاهد نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر باشد.

۲ - بدون خدشه وارد شدن به بند (۱) این ماده، سرمایه‌گذاران یک طرف متعاهد که در هر یک از موقعیتها موضع بند مذکور در قلمرو طرف متعاهد دیگر به علل زیر دچار خسارت شوند:

- الف - مصادره سرمایه‌گذاری آنها یا بخشی از آن توسط مراجع یا نیروهای طرف اخیرالذکر، یا
- ب - تخریب سرمایه‌گذاری آنها یا بخشی از آن توسط مراجع یا نیروهای طرف اخیرالذکر که ناشی از ضرورت موقعیت باشد،

از اعاده مال یا جبران خسارت منصفانه، بدون تأخیر غیرموجه، برخوردار خواهند شد.

ماده ۹ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱ - هر یک از طرفهای متعاهد با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر انجام شود. این انتقالات بهویژه شامل موارد زیر است:

- الف - عواید،
- ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری،
- ج - حق الامتیازها و حق الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فناوری،
- د - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۷) و یا (۸) این موافقتنامه،
- ه - اقساط وامهای مربوط به سرمایه‌گذاری،
- و - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو آن طرف متعاهد را دارا باشند.
- ز - وجوده پرداختی ناشی از تصمیم محاکم یا دیوان‌های داوری مذکور در ماده (۱۲).

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

بیانی

شماره ۳۷۳/۷۹۷۶

تاریخ ۱۳۸۵/۱/۲۸

پیوست

۲ - انتقالات فوق باید به ارزی قابل تبدیل به نرخ جاری زمان انتقال انجام پذیرد.

۳ - انتقال هنگامی «بدون تأخیر» تلقی خواهد شد که در مدت زمانی که معمولاً برای انجام

تشریفات انتقال لازم است صورت پذیرد.

ماده ۱۰ - جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاهد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن درچار چوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه‌گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه‌گذار شود:

الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاهد دیگر معتبر شناخته خواهد شد،

ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،

ج - اختلافات میان جانشین و طرف متعاهد دیگر براساس ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۱ - دامنه شمول

۱ - این موافقتنامه درمورد سرمایه‌گذاریهای انجام شده توسط سرمایه‌گذاران هر طرف متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر، خواه قبل یا بعد از لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه، اعمال خواهد شد اما درمورد هر اختلاف مربوط به سرمایه‌گذاری که قبل از لازم‌الاجراء شدن آن ایجاد شده یا ادعایی که قبل از لازم‌الاجراء شدن آن حل و فصل شده، اعمال نخواهد شد.

۲ - درمورد جمهوری اسلامی ایران فقط سرمایه‌گذاریهایی که توسط مراجع ذی‌صلاح آن طرف متعاهد به تصویب بررسد تحت پوشش این موافقتنامه خواهد بود. مرجع ذی‌صلاح در جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران یا مرجعی که جانشین آن می‌شود، می‌باشد.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات بین یک طرف متعاهد و سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر

۱ - اختلافات بین یک طرف متعاهد و سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر در ارتباط با سرمایه‌گذاری

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فرمان

بررسی

شماره ۳۷۴۷۷۹۷۶

تاریخ ۱۳۸۵/۰۷/۲۸

پیوست

او، به طور کتبی، شامل اطلاعات جامع توسط سرمایه‌گذار به اطلاع طرف متعاهد سرمایه‌پذیر خواهد رسید.
سرمایه‌گذار و طرف مربوطه حتی امکان سعی خواهند کرد اختلافات را به طور دوستانه از طریق مشاوره و مذاکره حل و فصل کنند.

۲ - اگر اختلافات طرف مدت شش ماه از تاریخ ارسال اطلاعیه کتبی به طور دوستانه حل و فصل نشود اختلاف می‌تواند به انتخاب سرمایه‌گذار ارجاع شود به :

الف - دادگاه ذی‌صلاح یا دیوان داوری طرف متعاهدی که سرمایه‌گذاری در قلمرو آن صورت پذیرفته است، یا

ب - مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری، ایجاد شده طبق کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتها دیگر، چنانچه هر دو طرف متعاهد عضو کنوانسیون باشند، یا

ج - دیوان داوری موردی که به موجب قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) تشکیل شود.

۳ - احکام صادره برای طرفهای اختلاف قطعی و الزام‌آور است و هر طرف متعاهد ملزم به اجرای حکم طبق قوانین ملی خود می‌باشد.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاهد

۱ - کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقنامه بین طرفهای متعاهد ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاهد می‌تواند ضمن ارسال اطلاعیه‌ای برای طرف متعاهد دیگر، موضوع را به یک دیوان داوری ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به دیوان داوری، هر یک از طرفهای متعاهد طرف مدت ثبت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به انتخاب یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرفهای متعاهد طرف مدت ثبت روز از تاریخ آخرین انتخاب، یک داور ثالث را به عنوان سردار انتخاب کرد. چنانچه یکی از طرفهای متعاهد طرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب طرف مدت مذکور در مورد انتخاب سردار به توافق نرسند، طرف متعاهد دیگر می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سردار را تعیین نماید. سردار از داور باید در هر صورت تابعیت کشوری را

برگزاری

- دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاهد روابط سیاسی دارد.
- ۲ - در مواردی که انتصاب باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری انجام شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معدوم یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد، انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که نابیعت هیچ‌یک از طرفهای متعاهد را نداشته باشد انجام خواهد شد.
- ۳ - دیوان داوری با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاهد توافق نموده‌اند آئین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.
- ۴ - تصمیمات دیوان داوری برای طرفهای متعاهد قطعی و الزام‌آور است.
- ۵ - تصمیمات دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ خواهد شد.
- ۶ - هر طرف متعاهد باید هزینه‌های عضوی را که تعیین نموده است پردازد. هزینه‌های سرداور و سایر هزینه‌ها به‌طور مساوی توسط طرفهای متعاهد پرداخت خواهد شد. در هر صورت، دیوان می‌تواند در خصوص تقسیم هزینه‌ها تصمیم دیگری اتخاذ نماید.

ماده ۱۴ - لازم الاجراء شدن موافقتنامه

- ۱ - این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاهد به طرف متعاهد دیگر مبنی بر این که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرفهای متعاهد شش ماه قبل از فسخ آن، به‌طور کتبی طرف متعاهد دیگر را از قصد خود مبنی بر فسخ آن مطلع نماید.
- ۲ - به هر حال، این موافقتنامه برای سرمایه‌گذاریهایی که قبل از تاریخ فسخ آن انجام شده، برای یک دوره اضافی بیست ساله مجری خواهد بود.

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم شده و هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود.
این موافقتنامه در آدیس آبایا در تاریخ بیست و نهم مهرماه ۱۴۸۲ هجری شمسی مطابق با ۲۱ اکتبر

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بررسی‌ال

شماره ۳۷۳/۷۹۷۶
تاریخ ۱۳۸۵/۰۱/۲۸
پیوست

۲۰۰۳ میلادی به اعضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری فدرال دمکراتیک آذربایجان
رسید.

از طرف دولت	از طرف دولت
جمهوری فدرال دمکراتیک آذربایجان	جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقنامه شامل مقدمه و چهارده ماده در جلسه
علنی روز یکشنبه مورخ بیستم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی به
تصویب رسید.

غلامعلی حداد حدادی
رئیس مجلس شورای اسلامی

حکایت